

[Jeppesen-Drusebjerg.]

hed; at Resultatet skulde blive, at vi ikke, som vi plejer, naar et Valutaforslag har været til Behandling i dette høje Ting, kan vedtage det i Fællesskab. Det er altsaa nu Tilfældet. Det forekommer mig, at Gaaden endnu ikke er blevet løst, men det kan jo være, at den ærede Ordfører for Venstre, naar han igen faar Ordet, vil løfte lidt mere af Sløret, end han løftede i sin første Tale.

Venstres Ordfører nævnte i sin Tale en Artikel, som har staaet i „Politiken“, en Kronik, som han kaldte en journalistisk-politisk Artikel, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, bebrejdede han i høj Grad Udenrigsminister Munch, at han havde skrevet denne Kronik. Efter min Mening var det en ganske udmærket objektiv Artikel, som gav Udtryk for Forholdene, som de maa ses, nemlig ud fra det Synspunkt, at de Aftaler, her er Tale om, i de allerfleste Tilfælde, i hvert Tilfælde naar det drejer sig om Handelsaftaler, finder deres Forberedelse gennem Forhandlinger mellem Udenrigsministeriet og vore Handelsforbindelser i Udlandet, og jeg kan ikke se, at Artiklen indeholder det fjerneste, som det ærede Medlem har Grund til at besvære sig over. Jeg vil derfor gerne bede det ærede Medlem om at oplyse, hvad det er i denne Kronik, som det ærede Medlem finder saa anstødeligt, og hvad han mener der burde være udeladt.

Endelig nævnte den ærede Ordfører for Venstre, at Købmændene, naar det drejede sig om Importvarer, formentlig kunde købe betydeligt billigere, hvis Forholdene var anderledes, end de er nu. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem tænkte paa, for det er jo dog endnu Købmændene, der, saa vidt mig bekendt, foretager Indkøbene, naturligvis under Hensyn til de Baand, som Loven lægger paa dem som paa andre. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det, det særlig gjaldt om, var at købe billigt, saa skal jeg ikke modsigge denne Betragtning, men der er jo dog ogsaa andre Hensyn, der gør sig gældende, end dette at købe billigt. Der kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor dette ikke er det ene afgørende. Det forekommer i hvert Tilfælde mig, at for Landbrugs-erhvervet er den Tap, hvorom alt drejer sig, at faa afsat vore Landbrugsprodukter

paa bedste Maade, finde nye Markeder og i det hele taget saa godt, som Forholdene tillader det, søge Afsætningsmulighed for disse Varer. Der kan komme til at foreligge Forhold, hvor man ved Køb af Varer maa bøje sig for Hensynet til at faa solgt Varer, og der kan komme til at foreligge saadanne Forhold, at vi maa indstille os paa at købe Varer, der ikke er de billigste, blot for at faa de bedst mulige Afsætningsvilkaar for vore Landbrugsvarer. Det er i hvert Tilfælde et Synspunkt, jeg ikke har noget imod at gaa ind for, og som jeg tror, det i mange Tilfælde vil være rigtigt at gaa ind for, selv om det i enkelte Tilfælde skulde komme til at medføre noget højere Priser for de Varer, vi skal købe.

Jeg skal paa dette sene Tidspunkt af Dagen ikke komme ind paa Enkeltheder, men endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Hauch: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) gav mig en Lejlighed — jeg skal gerne tilføje, en kærkommen Lejlighed — til allerede ved denne Sags første Behandling at udtale mig med Hensyn til den Stilling, som man fra Landbrugs-erhvervets Side har taget i denne Sag, for saa vidt som man kan paaregne, at den finder Udtryk i Landbrugsraadets Opfattelse af Sagen.

Jeg maa maaske til Indledning sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, at han overraskede mig noget i Dag. Det ærede Medlem brugte ofte i sin Tale Udtryk som: „Vort Parti og jeg, vi kunde som danske Mænd, som de ansvarsbevidste Mænd, vi er, ikke tage anden Stilling end den, vi tog.“ (Hendriksen: Netop). Var det nu nødvendigt at svinge sig saa højt op i et sagligt Spørgsmaal som det foreliggende? Man kommer uvilkaarligt til at spørge sig selv: er det virkelig paakrævet at søge at bringe Sagen op i dette Plan? Jeg tror ikke, det er klogt, men det er jo en Sag for sig; det behøver jeg jo ikke at tage mig af. Men jeg vil minde det ærede Medlem om, at det altid vil være fornuftigt at gaa ud fra, at de ansvarsbevidste, som findes her i Rigsdagen, er danske Mænd, der handler ud fra det Grundsynspunkt, at her har de en Interesse, de skal varetage. Jeg tror ikke, at det